

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 22.5.2001
COM(2001) 248 definitief

2001/0105 (CNS)
2001/0106 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

tot vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma "PERICLES")

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

houdende uitbreiding van de werking van Besluit tot vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma "PERICLES") tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. ALGEMEEN

1.1. Behoeftte aan een actie

De invoering van de euro en de Economische en Monetaire Unie (EMU) betekenen nooit geziene uitdagingen voor de samenwerking op het gebied van de bescherming van de enige munt; deze specifieke uitdagingen moeten worden vertaald in samenwerking tussen de nationale en de communautaire instanties, ook op het gebied van opleiding.

Volgens artikel 123, lid 4, van het EG-Verdrag neemt de Raad op voorstel van de Commissie en na raadpleging van de ECB de maatregelen die nodig zijn voor de spoedige invoering van de euro als enige munteenheid van de lidstaten zonder derogatie. Dit houdt ook maatregelen in inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij. Artikel 308 van het EG-Verdrag maakt het mogelijk de op grond van artikel 123 genomen maatregelen uit te breiden tot de lidstaten die de euro niet hebben aangenomen.

1.2. Primaire verantwoordelijkheid van de lidstaten

Doel is integratie van de meerwaarde die de Europese dimensie biedt, en een gelijkwaardig opleidingsniveau binnen de Unie en onderlinge verenigbaarheid van de nationale strategieën te bereiken.

1.2.1.

De opleidingsacties van de lidstaten blijven van primordiaal belang. Overeenkomstig de bedoelingen van het EG-Verdrag beoogt de communautaire aanpak, met volle naleving van de primaire verantwoordelijkheid van de lidstaten (wat betreft de specifieke opleiding, met name afhankelijk van hun eigen organisatorische cultuur), de toegevoegde waarde te benutten die de communautaire dimensie van de EMU kan bieden. Daarom is het in de eerste plaats aan iedere lidstaat te beoordelen welke opleidingsactiviteiten samen met andere lidstaten kunnen worden georganiseerd in het kader van de bijdrage van de Gemeenschap of de Unie.

1.2.2.

De lidstaten hebben een consensus bereikt over de Europese dimensie van de bestrijding van namaak van de euro en het belang erkend van een multidisciplinaire en grensoverschrijdende, gecoördineerde aanpak met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel. Er zijn verschillen in aanpak tussen de lidstaten wat betreft hun opleidingsbeleid inzake bestrijding van valsemunterij, die de genomen maatregelen echter niet onverenigbaar hoeven te maken. Zo zijn er zuiver organisatorische verschillen. Wanneer er echter belangrijke verschillen in de draagwijdte van de nationale maatregelen zijn en geen aanvullende maatregelen worden genomen om een vergelijkbare bewustmaking betreffende de bescherming tegen valsemunterij te bereiken, moet de equivalentie worden nagestreefd door een andere aanpak, gebaseerd op partnerschap.

1.3. Samenwerking op Europees niveau

De samenwerking tussen de nationale instanties, vooral de preventie- en opsporingsdiensten, de Europese Centrale Bank (ECB), Europol en Interpol, met steun van de Commissie, moet ononderbroken worden aangemoedigd, met name door de opleidingsacties, uitwisselingen en bijstandsmaatregelen die nodig zijn om de euro tegen valsemunterij te beschermen. Interpol organiseert congressen en conferenties over valsemunterij. Europol heeft een werkgroep gecreëerd die een opleidingsprogramma voor de gespecialiseerde officieren ontwikkelt. De ECB is onder meer actief door haar voorlichtingscampagne Euro 2002.

Deze instanties hebben trouwens de noodzaak van coördinatie van de initiatieven op dit gebied erkend. De in november 2000 gecreëerde interinstitutionele stuurgroep, die bestaat uit vertegenwoordigers van de Commissie, de ECB en Europol, heeft van de indiening van een voorstel voor een besluit van de Raad een prioriteit van haar actieprogramma voor de bescherming van de euro gemaakt.

2. REACTIE OP COMMUNAUTAIR NIVEAU

2.1. Doelstellingen van een communautair programma

Het communautaire actieprogramma voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij is noodzakelijk wegens de mobiliteit en de vindingsrijkheid van de valsemunters, alsook wegens het universele karakter van de nieuwe munt (internationale verspreiding, ook buiten de landen van de eurozone). Het is gebaseerd op de voorbereidende werkzaamheden, begonnen in 1997 in het kader van het door de Commissie georganiseerde overleg met namaakdeskundigen.

Bij de bepaling van de communautaire bijdrage moet rekening worden gehouden met de grensoverschrijdende en multidisciplinaire aspecten. In de eerste plaats moet worden gestreefd naar convergentie van de inhoud van de acties om, uitgaande van beraad over de beste praktijken, een equivalente bescherming te bieden met inachtneming van de bijzondere tradities in elke lidstaat, hetgeen omvat:

- een rol van vulgarisatie - waarbij de algemene en multidisciplinaire aanpak van de bescherming van de euro tegen valsemunterij wordt meegenomen - van de wetgeving en de instrumenten van de Gemeenschap (voorstel voor een verordening), de Europese Unie en internationale instanties (met name het Verdrag van Genève van 1929¹);
- een rol van bewustmaking van het betrokken personeel, met name van de opsporingsdiensten, banken en kredietinstellingen, betreffende de communautaire dimensie van de nieuwe munt (zowel reservemunt als internationaal betaalmiddel);
- een rol van katalysator om, door allerhande acties, zoals stages of workshops en deelname van bepaalde personen aan de opleiding in de lidstaten, de betrokken personeelsleden bij elkaar te brengen, een klimaat van wederzijds vertrouwen te creëren en voldoende onderlinge kennis tot stand te brengen, met name van de actiemethoden en de moeilijkheden;

¹ Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, Volkenbond, Verzameling van de Verdragen, nr. 2623 (1931).

- een aanvullende rol wat betreft de convergentie van de werkzaamheden van de opleiders, en zelfs het hogere personeel, hetgeen echter niet hoeft te leiden tot een Europese certificering.

2.2. Inhoud van een communautair programma

Het volgens deze multidisciplinaire en grensoverschrijdende aanpak opgebouwde programma moet betrekking hebben op:

- de technische beveiliging (zelfs een ruimere opvatting van beveiliging die bijvoorbeeld ook het vervoer omvat);
- de toepassing van de instrumenten voor de uitwisseling van operationele en strategische informatie;
- de werking van de databanken;
- het gebruik van opsporingsinstrumenten, met name met behulp van computertoepassingen²;
- de werking van de waarschuwingssystemen;
- daarmee verband houdende vraagstukken, zoals de draagwijdte van de mededelingsplicht, de bescherming van de persoonsgegevens ... ;
- de verschillende aspecten van de samenwerking ;
- de bescherming van de euro buiten de Unie ;
- de onderzoeksactiviteiten en de terbeschikkingstelling van experts ;
- de analyse van de wetgeving, waaronder de strafwet.

2.3. Voorgestelde methode

2.3.1. Uitgegaan moet worden van een bepaling van de betrokken groep met, als overeengekomen prioriteit, het personeel dat op zijn beurt bekwaam is om een groter aantal personeelsleden op te leiden op basis van de ontvangen opleiding.

De doelgroep in deze zin omvat:

- het personeel van de voor opsporing en bestrijding van namaak bevoegde diensten (politie, douane, administratie van financiën en de Schatkist...);
- het personeel van de inlichtingendiensten;
- vertegenwoordigers van de nationale centrale banken, de Munten en zelfs de handelsbanken (vooral voor gedachtewisselingen tussen deskundigen over de verplichtingen van de financiële entiteiten);

² In dit verband verdient het Franse initiatief RAPACE (répertoire automatisé pour l'analyse des contrefaçons de l'euro) te worden vermeld.

- alle andere bevoegde of betrokken beroepsgroepen (magistraten en juristen, vervoerders, kamers van koophandel of vergelijkbare structuren om de ambachten, handelaren ... te bereiken).

2.3.2. *De uitvoering van het programma zal berusten op de actieve deelname van alle bevoegde institutionele actoren op Europees en nationaal vlak, en vooral de ECB en Europol.*

Bij het programma moeten worden betrokken:

- vertegenwoordigers van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) en met name van de ECB voor wat betreft de technische databank;
- vertegenwoordigers van het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum (ETWC) en van de nationale Munten;
- vertegenwoordigers van de nationale analysecentra;
- vertegenwoordigers van de Commissie, Europol en Interpol;
- opleiders van de nationale centra voor de bestrijding van valsemunterij als bedoeld in artikel 12 van het Verdrag van Genève;
- agenten van gespecialiseerde structuren (zoals reprografie- en legaliseringstechnieken, drukkers en graveurs);
- personeel van de kredietinstellingen;
- leden van andere organisaties met een bijzondere deskundigheid.

2.3.3. *Dienstige maatregelen die voor ondersteuning door het programma in aanmerking komen:*

- acties zoals studiedagen, ontmoetingen of workshops die gericht zijn op de uitwisseling van ervaring, ook van operationele aard, en van middelen zoals tolkdiensten;
- een beleid inzake uitwisseling van personeel in de diensten van de lidstaten en zelfs internationale organisaties, met bepaling van de verplichtingen van de opvangende dienst en van de begunstigden;
- technische, wetenschappelijke en strategische bijstand aan de opsporingsdiensten.

2.3.4. *Op communautair vlak te ontwikkelen steunvormen, omvattend een reeks maatregelen voor operationele ondersteuning, zoals ontwerp en samenstelling van bijvoorbeeld:*

- een wettenverzameling, een periodiek informatiebulletin (met bijvoorbeeld een bijgewerkte lijst van contactpunten);
- praktische handleidingen;

- een bibliotheek voor wetenschappelijk onderzoek en analyse in gevallen waarin de traditionele onderzoeksmethoden geen succes hebben en voor de ondersteuning van activiteiten op het gebied van technologische bewaking;
- lexicons;
- ondersteunde computertoepassingen;
- studies, met name van vergelijkend recht;
- andere technische opsporingsinstrumenten voor gebruik op Europees niveau.

3. JURIDISCHE EN POLITIEKE ACHTERGROND

Diverse initiatieven zijn genomen ter preventie en bestrijding van de namaak van de euro, zowel door de lidstaten als door de Europese Unie.

3.1. Commissie

In haar mededeling van 22 juli 1998 aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank over de bescherming van de euro en de bestrijding van namaak³ heeft de Commissie prioritaire acties voorgesteld op vier punten:

- opleiding
- informatiesysteem
- samenwerking en
- strafrechtelijke bescherming.

3.2. Raad en Europees Parlement

De in de mededeling van de Commissie aangegeven prioriteiten stemmen overeen met de richtsnoeren van de ECOFIN-Raad⁴. De Europese Raad van Nice van 7-9 december 2000 beklemtoonde dat “in 2001 ... zo spoedig mogelijk een doeltreffend systeem (dient) te worden aangenomen voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij”.

Het Europees Parlement wees in een resolutie van 17 november 1998 en tijdens een hoorzitting in januari 1999 op de hoogdringendheid van deze aangelegenheid.

3.3. Europese Centrale Bank

De briefwisseling tussen de president van de ECB en de voorzitter van de Commissie past eveneens in dit kader⁵, alsook de aanbeveling van de ECB van 7 juli 1998⁶.

³ COM (1998) 474 def.

⁴ Conclusies van 19 mei 1998 waarin de klemtoon werd gelegd op het belang van een effectieve invoering van een systeem voor een doelmatige bescherming overal in de Monetaire Unie en conclusies van 23 november 1998 waarin werd gevraagd dat tijdig de nodige maatregelen worden getroffen opdat alles klaar zou zijn voor 1 januari 2002.

⁵ Brief van de heer Duisenberg van 21 april 1999 en brief van de heer Santer van 2 juli 1999 na een eerste antwoord van 4 mei 1999.

⁶ PB C 11 van 15.1.1999.

3.4. Strafrechtelijke bescherming

In de Europese Unie is het mandaat van Europol op 29 april 1999 uitgebreid tot de valsemunterij⁷, en Europol heeft een werkgroep samengesteld met deskundigen van de lidstaten.

Op 29 mei 2000 werd een kaderbesluit tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro aangenomen⁸. Frankrijk heeft op 22 december 2000 een initiatief op basis van de 3e pijler genomen om deze regeling aan te vullen.

3.5. Juridisch kader voor de samenwerking

De onderhandelingen in de Raad over het voorstel voor een verordening betreffende de bescherming van de euro tegen valsemunterij dat de Commissie op 26 juli 2000⁹ heeft ingediend, zullen onder het Zweedse voorzitterschap worden afgesloten met de goedkeuring van deze tekst. Dit belangrijke instrument heeft met name betrekking op de inzameling van technische en statistische gegevens en de toegang tot deze gegevens, de verplichting tot inzending van vervalste biljetten en muntstukken voor identificatie, de verplichtingen van de kredietinstellingen, de centralisatie van de informatie over gevallen van valsemunterij, alsmede de samenwerking en de wederzijdse bijstand (lidstaten, Commissie en ECB onderling en met Europol; samenwerking met derde landen en internationale organisaties).

3.6. Bescherming van de muntstukken

In bovengenoemde verordening is rekening gehouden met de technische regeling die de ECOFIN-Raad van 28 februari 2000 heeft goedgekeurd voor de behandeling van de euromuntstukken, met in het bijzonder de oprichting van een Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum (ETWC), en de initiatieven van de ECB voor de technische bescherming van de biljetten.

4. TE ONTWIKKELEN ACTIE

Deze initiatieven moeten echter nog worden aangevuld op het gebied van de opleiding. Hieraan werd onlangs nog herinnerd ter gelegenheid van de werkzaamheden van de interinstitutionele stuurgroep die is opgericht door de Commissie, de ECB en Europol.

Daarom stelt de Commissie een ontwerp van besluit van de Raad voor tot vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro (programma «PERICLES»¹⁰).

De betrokken beroepsgroepen en de begrotingsautoriteit zijn zeer ontvankelijk voor een dergelijk initiatief, omdat de eurobiljetten en -muntstukken over minder dan een jaar zullen worden ingevoerd. Dit zal de onderhandelingen vergemakkelijken.

⁷ PB C 149 van 28.5.1999.

⁸ PB L 140 van 14.6.2000.

⁹ PB C 337 E van 28.11.2000.

¹⁰ Staatsman van de Atheense democratie; zijn naam is verbonden aan de “gouden eeuw”, toen op de muntstukken bepaalde beveiligingselementen werden aangebracht.

5. VOORSTEL VOOR EEN BESLUIT VAN DE RAAD : DE ARTIKELEN

Artikel 1

Bij artikel 1 wordt het programma PERICLES ingesteld voor een periode van vier jaar met ingang van 1 januari 2002, de datum waarop de eurobiljetten en -munten worden ingevoerd.

Artikel 2

In artikel 2 worden de algemene doelstellingen van het programma vastgesteld. Dit past in het kader van het EG-verdrag (de EMU valt immers onder de eerste pijler). Het optreden van de Gemeenschap op het gebied van opleiding zal de acties van de lidstaten ondersteunen en aanvullen.

Artikel 3

In artikel 3 worden op niet-exhaustieve wijze de concrete maatregelen opgesomd die onder het programma kunnen vallen.

Artikel 4

In artikel 4 worden de personen en organen genoemd die toegang kunnen krijgen tot het programma en de communautaire financiering.

Ook worden de organen genoemd die met de Commissie aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het programma zullen bijdragen, met name de ECB, Europol en Interpol, de nationale analysecentra (NAC's en NACM's), het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum (ETWC) en de nationale centra die zijn opgericht op grond van het Verdrag van Genève.

Artikel 5

In artikel 5 worden de institutionele partnerschappen vermeld die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van het programma.

Artikel 6

Artikel 6 heeft betrekking op de internationale samenwerking, met bijzondere aandacht voor de openstelling voor de kandidaat-lidstaten.

Artikel 7

In artikel 7 wordt de financiering behandeld van:

- de studiedagen die samen met andere instanties (met name Europol, Interpol, ECB) kunnen worden georganiseerd,
- uitwisselingen van personeel,
- de operationele bijstand, en
- bepaalde acties inzake externe bescherming.

Artikel 8

Artikel 8 heeft betrekking op de uitvoering, de follow-up en de evaluatie van het programma.

In lid een wordt bepaald dat de uitvoering van het programma geschiedt in het kader van een samenwerking, voornamelijk tussen de Commissie en de lidstaten. De algemene criteria voor de evaluatie van de projecten worden vermeld.

Lid twee verplicht de begunstigden van de uitgekozen projecten de Commissie een jaarverslag toe te zenden.

In de volgende leden wordt aangegeven hoe de Commissie de uitvoering van het programma zal evalueren.

Artikel 9

In artikel 9 wordt bepaald dat het besluit om het programma vast te stellen van kracht wordt op de dag van bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen en van toepassing is met ingang van 1 januari 2002.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

tot vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma "PERICLES")

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 123, lid 4, derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verwezenlijking van de opdracht van de Gemeenschap is met name gebaseerd op de totstandbrenging van een Economische en Monetaire Unie, en het optreden van de Gemeenschap omvat een bijdrage tot een degelijke opleiding.
- (2) Het Verdrag verleent de Gemeenschap de verantwoordelijkheid alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor de snelle invoering van de euro als enige Europese munteenheid.
- (3) De bescherming van de euro tegen valsemunterij vereist dat op Europees vlak een equivalente opleiding aan alle bevoegde nationale diensten wordt gegeven en dat de samenwerking wordt ondersteund.
- (4) Dit programma beoogt met name de toegang tot de opleiding te vergemakkelijken en de uitwisseling van informatie en ervaring tussen alle betrokken personeelsleden, alsook uitwisselingen van personeelsleden, te bevorderen.
- (5) Vanwege haar opdrachten bevordert de Gemeenschap de samenwerking met derde landen en de internationale organisaties die bevoegd zijn voor de bescherming van de enige munt tegen aantasting van haar geloofwaardigheid als contant betaalmiddel.
- (6) In haar aanbeveling van 7 juli 1998 betreffende de vaststelling van bepaalde maatregelen ter vergroting van de rechtsbescherming van eurobankbiljetten en -munten¹¹ verzoekt de Europese Centrale Bank de Commissie samenwerking tussen de nationale politiediensten op het gebied van de vervalsing van muntstukken en bankbiljetten in euro tot stand te brengen en stelt zij voor dat de Raad, de Commissie

¹¹ PB C 11 van 15.1.1999.

en de lidstaten alle mogelijke maatregelen ter bestrijding van namaak ten uitvoer leggen of onderzoeken.

- (7) In haar mededeling van 22 juli 1998 aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank over de bescherming van de euro¹² verklaarde de Commissie dat zij de mogelijkheid zal onderzoeken om een proefactie inzake opleiding te organiseren ten behoeve van alle personen die betrokken zijn bij het systeem van preventie, opsporing en beteugeling van valsemunterij, ter aanvulling van het beroepsopleidingsbeleid van de lidstaten; deze actie zou moeten leiden tot de bepaling van de krachtlijnen van een meerjarig opleidingsbeleid.
- (8) Uit het gevoerde overleg en de opgedane ervaring blijkt het belang voor de op nationaal vlak ondernomen acties van een specifiek, multidisciplinair, aanvullend programma op communautair vlak voor een zekere periode; deze actie ondersteunt en completeert derhalve de acties van de lidstaten.
- (9) Naast de opleiding in strikte zin en de uitwisseling van personeelsleden moet een dergelijk programma ook bijstandsmaatregelen omvatten, met name technische en wetenschappelijke bijstand.
- (10) Het Raadgevend comité coördinatie fraudebestrijding van de Commissie, dat het gepaste forum is, behandelt alle vraagstukken in verband met de evaluatie van de behoeften voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, in het bijzonder inzake opleiding, via de groep “deskundigen namaak van de euro”, ook met het oog op de toepassing van dit programma en de deelname van de kandidaat-lidstaten.
- (11) Op 29 mei 2000 is een kaderbesluit van de Raad tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro aangenomen¹³.
- (12) De Commissie heeft op 26 juli 2000 een voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bescherming van de euro tegen valsemunterij¹⁴ ingediend, dat handelt over de uitwisseling van informatie, de samenwerking en de wederzijdse bijstand, met inbegrip van de externe aspecten van de bescherming van de euro, alsmede over de inleveringsverplichtingen van de financiële instellingen, waardoor een algemeen kader voor de samenwerking met het oog op de invoering van de chartale munt in 2002 zou worden geschapen.
- (13) Het is noodzakelijk dat de opleidingsacties ter ondersteuning van de preventie en opsporing van valse euro's de verschillende aspecten behandelen die onder deze rechtsinstrumenten vallen.
- (14) Dit besluit laat de initiatieven met betrekking tot strafrechtelijke aspecten die op basis van het EU-Verdrag in het kader van de bestaande of nog vast te stellen programma's kunnen worden genomen, onverlet,

¹² COM (1998) 474 def.

¹³ PB L 140 van 14.6.2000.

¹⁴ PB C 337 E van 28.11.2000.

BESLUIT:

Artikel 1

Vaststelling van het programma

1. Bij dit besluit wordt een communautair actieprogramma ter ondersteuning en aanvulling van de acties van de lidstaten op het gebied van de valsemunterij, in het bijzonder wat betreft de bescherming van de euro, vastgesteld.
2. De naam van het programma is PERICLES. Het geldt voor de periode 1 januari 2002 - 31 december 2005.
3. Het programma wordt uitgevoerd en geëvalueerd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 8.

Artikel 2

Doelstellingen van het programma

Het communautaire programma beoogt door de verschillende in artikel 3 bedoelde maatregelen de euro tegen valsemunterij te beschermen. Rekening is gehouden met de grensoverschrijdende en multidisciplinaire aspecten. In de eerste plaats wordt gestreefd naar convergentie van de inhoud van de acties teneinde, uitgaande van beraad over de beste praktijken, een equivalente graad van bescherming te bereiken met inachtneming van de bijzondere tradities van elke lidstaat.

De doelstellingen zijn met name:

- bewustmaking van de betrokken personeelsleden van de communautaire dimensie van de nieuwe munt (zowel reservemunt als internationaal betaalmiddel);
- als katalysator te werken om, door allerhande acties, zoals stages, workshops of deelname van bepaalde personen aan de nationale opleidingsacties en uitwisseling van personeelsleden, de betrokken structuren en personeelsleden dichter bij elkaar te brengen, een klimaat van wederzijds vertrouwen te creëren en voldoende wederzijdse kennis in de hand te werken, met name van de actiemethoden en de moeilijkheden;
- convergentie van de werkzaamheden van de opleiders, met inachtneming van de nationale operationele strategieën;
- vulgarisatie, in het bijzonder van de communautaire en de internationale wetgeving en instrumenten.

Artikel 3

Maatregelen

1. De inhoud van de opleiding en de operationele ondersteuning, samengesteld volgens een multidisciplinaire en grensoverschrijdende aanpak, omvat naast de

beveiligingsvraagstukken de uitwisseling van informatie, met name strategische informatie, en de technische en wetenschappelijke bijstand.

- 2a) De inhoud van de opleiding op communautair niveau omvat met name: de uitwisseling van informatie, met name strategische informatie, de werking van de databanken, het gebruik van opsporingsinstrumenten, met name met behulp van computertoepassingen, de wetenschappelijke bijstand (in het bijzonder wetenschappelijke databanken en technologische bewaking/follow-up van nieuwigheden), de werking van de waarschuwingssystemen, de daarmee verband houdende vraagstukken, zoals de draagwijdte van de mededelingsplicht, de bescherming van persoonsgegevens, de verschillende aspecten van de samenwerking, de bescherming van de euro buiten de Unie, en de onderzoeksactiviteiten of de terbeschikkingstelling van gespecialiseerde operationele deskundigheid.
- 2b) Dit opleidingsbeleid krijgt vorm door verschillende maatregelen, met name: de organisatie van workshops, ontmoetingen en studiedagen, en een gericht beleid van stages en uitwisseling van personeel.
3. De technische, wetenschappelijke en operationele bijstand heeft betrekking op alle maatregelen om op Europees niveau leermiddelen te creëren (verzameling van de wetgeving van de Europese Unie, informatiebulletin, praktische handleidingen, glossaria en lexicons, bibliotheken van gegevens, met name inzake wetenschappelijke bijstand, technologische bewaking) of ondersteunende computertoepassingen (software...), maar ook op studies met een multidisciplinair en grensoverschrijdend karakter, alsmede de ontwikkeling van nieuwe instrumenten en methoden voor de ondersteuning van de opsporingsactiviteiten op Europees vlak.

Artikel 4

Toegang tot het programma

1. Doelgroep

De doelgroep van de acties bestaat uit:

- de diensten (politie, douane, administratie van financiën en van de Schatkist...) die bevoegd zijn voor de opsporing en bestrijding van namaak;
- het personeel van de inlichtingendiensten;
- de vertegenwoordigers van de nationale centrale banken, de Munten en zelfs de handelsbanken (met name wat betreft de verplichtingen van de financiële entiteiten);
- de gespecialiseerde magistraten en juristen;
- alle andere betrokken instanties of beroepsgroepen (kamers van koophandel of andere structuren die contact hebben met ambachtslui en handelaren, vervoerders...).

2. Bijdragen en deskundigheid

Met het oog op het bereiken van de doelstellingen van het communautaire programma wordt, met hun respectieve deskundigheid, een bijdrage geleverd door:

- het ESCB¹⁵, te weten de nationale centrale banken en de ECB, in het bijzonder wat betreft de technische databank (CSM);
- de NAC's/NACM's¹⁶;
- het ETWC¹⁷ en de nationale Munten;
- de Commissie, Europol en Interpol;
- de nationale centra voor de bestrijding van valsemunterij als bedoeld in artikel 12 van het Verdrag van Genève;
- de gespecialiseerde structuren, bijvoorbeeld inzake reprografie- en legaliseringstechniek, drukkers en graveurs;
- alle andere organen met een bijzondere deskundigheid, eventueel ook in derde landen en met name in de kandidaat-lidstaten.

Artikel 5

Coherentie en complementariteit

1. Dit programma wordt gecoördineerd en ten uitvoer gelegd in nauwe samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten.
2. Bij de coördinatie wordt rekening gehouden met de acties die door andere instanties, met name de ECB en Europol, worden ondernomen.

Artikel 6

Internationale samenwerking

Al naar de verspreiding van de chartale euro, de operationele behoeften, de evaluatie van de bedreiging en de analyse van de risico's, en wanneer de overeenkomsten en procedures het toestaan, staat het programma open voor:

- de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE);
- Cyprus, Malta, Turkije en de leden van de EVA, mits aanvullende kredieten worden uitgetrokken, overeenkomstig de met die landen overeen te komen procedures;

¹⁵ Europees Stelsel van Centrale Banken.

¹⁶ Nationale Analysecentra (voor de bankbiljetten) en Nationale Analysecentra voor munten.

¹⁷ Het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum, voorlopig ondergebracht bij de Munt van Parijs.

- andere derde landen, met een financiële participatie.

Artikel 7

Financiële bepalingen

1. De in artikel 3, lid 2, sub b), bedoelde workshops, ontmoetingen en studiedagen kunnen met andere instanties, zoals Europol, Interpol of de ECB, worden georganiseerd, voor zover de uitgaven ervan evenredig worden verdeeld of die andere instanties ten minste een belangrijke bijdrage in natura leveren. Iedere instantie draagt hoe dan ook de reis- en verblijfkosten van haar deelnemers.

Indien deze activiteiten niet met andere instanties worden georganiseerd, zijn de volgende kosten voor rekening van de Gemeenschap:

- de reis- en verblijfkosten van de personeelsleden die in een andere lidstaat deelnemen aan de workshops, ontmoetingen en studiedagen, alsook de algemene kosten van de organisatie van deze activiteiten;
- de publicatie- en vertaalkosten van de bij deze activiteiten gebruikte leermiddelen;

en de volgende kosten voor rekening van de lidstaten:

- de kosten van de scholing en bijscholing van hun personeel, met name die van de technische opleiding;
- bepaalde logistieke kosten van de workshops, ontmoetingen en studiedagen die op hun grondgebied met financiële steun van de Gemeenschap worden georganiseerd (binnenlandse verplaatsingen, terbeschikkingstelling van zalen en/of tolkdiensten...).

2. Uitwisseling van personeel

De Commissie neemt de kosten op zich van de deelname van personeelsleden van een lidstaat aan de in artikel 3, lid 2, sub b), bedoelde stages of uitwisselingen als die in het kader van de in artikel 2 bedoelde doelstellingen passen.

De lidstaten nemen de kosten op zich van de deelname van hun personeelsleden aan stages of uitwisselingen die buiten deze doelstellingen vallen.

3. Bijstand

De Commissie financiert tot 70% de in artikel 3, lid 3, bedoelde operationale steun, met name:

- de ontwerp- en samenstellingskosten van de leermiddelen en de computertoepassingen of technische instrumenten die van belang zijn op Europees vlak;
- de kosten van studies, met name van vergelijkend recht, over het thema bescherming van de euro tegen valsemunterij.

Wanneer het initiatief door de Commissie wordt genomen, kunnen dergelijke operationele steunmaatregelen uitzonderlijk tot 100% worden gefinancierd.

De lidstaten dragen alle kosten van de niet-communautaire elementen van deze leermiddelen en computertoepassingen, alsmede de kosten van de verspreiding van de medegefinancierde leermiddelen en de werkingskosten van de medegefinancierde computertoepassingen die op hun grondgebied zijn geïnstalleerd.

4. Externe beschermingsmaatregelen

Met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 kan de Commissie naast de deelname van personeel uit derde landen aan de in lid 3 bedoelde workshops, ontmoetingen en studiedagen opleidingsacties op het grondgebied van een derde land en operationele steunmaatregelen in derde landen tot 70% financieren.

Artikel 8

Uitvoering, follow-up en evaluatie

1. Acties in het kader van het programma kunnen worden voorgesteld door de lidstaten of de Commissie; worden aangehouden acties die het meest stroken met de in artikel 2 genoemde doelstellingen. De Commissie is verantwoordelijk voor het beheer en de uitvoering van het programma in samenwerking met de lidstaten, die haar per jaar maximaal een project inzake opleiding (workshops, ontmoetingen en studiedagen als bedoeld in artikel 3, lid 2, sub b)) voorstellen, ongeacht eventuele bijkomende projecten inzake stages en uitwisselingen of bijstand.

Met het oog op de uitvoering van het programma evalueert en selecteert de Commissie de door de lidstaten ingediende projecten, evenals de projecten die uit haar initiatief voortvloeien, aan de hand van de volgende criteria:

- overeenstemming met de doelstellingen van het programma;
- de Europese dimensie, met inbegrip van het aspect samenwerking met, met name, Europol en de ECB;
- complementariteit met andere voltooide, lopende of nog uit te voeren projecten;
- vermogen van de organisator om het project uit te voeren;
- hoedanigheid van het project;
- hoogte van de gevraagde subsidie en afstemming ervan op de verwachte resultaten;
- invloed van de verwachte resultaten op de doelstellingen van het programma.

2. De begunstigden van de aangehouden projecten dienen een jaarverslag in bij de Commissie.
3. Na voltooiing van de projecten evalueert de Commissie de wijze waarop zij werden uitgevoerd en de invloed ervan, teneinde te bepalen of de aanvankelijk gestelde doelstellingen zijn bereikt.
4. Uiterlijk op 31 december 2004 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een extern evaluatieverslag over de deugdelijkheid, de doeltreffendheid en de uitwerking van het programma in.
5. Na de uitvoering van het programma en uiterlijk op 30 juni 2006 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een gedetailleerd verslag in over de uitvoering en de resultaten van het programma, en met name over de toegevoegde waarde van de financiële bijstand van de Gemeenschap.

Bovendien zal de Commissie uiterlijk op 30 juni 2005 een mededeling over de wenselijkheid om dit programma voort te zetten en aan te passen, vergezeld van een passend voorstel, uitbrengen.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2002.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

houdende uitbreiding van de werking van Besluit tot vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma “PERICLES”) tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De artikelen 1 tot 8 van Besluit ... zijn van kracht in de lidstaten die de euro als munteenheid hebben aangenomen.
- (2) Het is van belang dat de maatregelen inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro overall in de Gemeenschap gelijkwaardig zijn en dat de nodige maatregelen worden genomen om de euro op dezelfde wijze te beschermen in de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen,

BESLUIT:

Artikel 1

De toepassing van de artikelen 1 tot 8 van Besluit ... wordt uitgebreid tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2002.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De Voorzitter*

FINANCIIEEL MEMORANDUM

1. BENAMING VAN DE ACTIE

Vaststelling van een actieprogramma inzake opleiding, uitwisselingen en bijstand voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma PERICLES).

2. BETROKKEN BEGROTINGSPLAATS(EN)

Artikel B5-910 (Algemene acties op het gebied van de fraudebestrijding).

3. RECHTSGRONDSLAG

Artikel 123, lid 4, artikel 308.

4. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

4.1 Algemeen doel van de actie

Bescherming van de euro (de enige Europese munt) tegen valsemunterij door middel van opleiding, uitwisseling van personeel en operationele bijstand, met name op wetenschappelijk gebied.

4.2 Duur van de actie en voorwaarden voor verlenging

Met ingang van de inwerkingtreding van het besluit (1 januari 2002) tot 31 december 2005.

Voorwaarden voor verlenging bepaald in het besluit (met name artikel 8).

5. INDELING VAN DE UITGAVEN/ONTVANGSTEN

5.1. NVU

5.2. GK

5.3. BEDRAG VAN DE UITGAVEN: 4 MILJOEN

6. SOORT UITGAVEN/ONTVANGSTEN

6.1. Soort uitgaven

Uitgaven voor met name de organisatie van workshops, ontmoetingen en studiedagen, kosten van stages en uitwisseling van personeel, bijstandsmaatregelen, met name leermiddelen en computertoepassingen, opstelling van studies van communautair belang, in het bijzonder van vergelijkend recht, alsmede specifieke externe acties ter bescherming van de euro.

6.2. Soort ontvangsten

Communautaire financiering uit de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Nationale medefinanciering. Deelname van andere instanties (Europol, Interpol, ECB).

7. FINANCIËLE GEVOLGEN

De cijfers zijn bepaald op grond van de ervaring met opleidingsacties (zoals de subsidie van 33.000 € voor de studiedagen in Parijs in december 1999, de subsidie van 93.000 € voor de studiedagen te Rome in oktober 2000), andere gevallen van medefinanciering uit de communautaire begroting (zoals de subsidies voor het initiatief RAPACE – geautomatiseerd repertorium – van 38.000 € voor fase 1 en 12.000 € voor fase 2), alsmede diverse externe evaluaties, met name van Europol. Bovendien blijkt uit een evaluatie van de 14 opleidingsacties inzake fraudebestrijding die het OLAF in 2000 heeft gefinancierd, dat het gemiddelde per studiebijeenkomst 67.000 € belooft.

7.1. Wijze van berekening van de totale kosten van de actie (verband tussen individuele kosten en totale kosten)

Het referentiebedrag voor de uitvoering van het programma in de periode 2002-2005 is 4 miljoen €. Dit komt overeen met gemiddeld 1 miljoen per jaar. Wegens de invoering van de eurobiljetten en –muntstukken in 2002 zal dat jaar een iets hoger bedrag (1,2 miljoen €) moeten worden uitgetrokken. Voorts zullen in het laatste jaar van het programma de maatregelen ten behoeve van de kandidaat-lidstaten belangrijker worden.

7.2. Verdeling per onderdeel van de actie

De verdeling per onderdeel van de actie zal vooral worden bepaald door de projecten die de lidstaten zullen indienen (slechts één project per jaar en per lidstaat inzake opleiding, in de zin van workshops, ontmoetingen en studiebijeenkomsten als bedoeld in artikel 3, lid 2, sub b), hetgeen niet betekent dat ieder jaar 15 projecten zullen worden ingediend en/of aanvaard). De Commissie kan echter ook zelf het initiatief tot een project nemen en bij bepaalde acties zullen instanties uit derde landen worden betrokken.

VK in miljoen € (lopende prijzen)

Verdeling	2002	2003	2004	2005	Totaal
Workshops, ontmoetingen en studiebijeenkomsten	0.4	0.3	0.3	0.3	1.3
Stages en uitwisselingen	0.3	0.2	0.2	0.2	0.9
Bijstand en andere beschermingsmaatregelen	0.4	0.3	0.3	0.3	1.3
Externe maatregelen	0.1	0.1	0.1	0.2	0.5
Totaal	1.2	0.9	0.9	1	4

7.3. Beleidsuitgaven voor studies, deskundigen enz., opgenomen in deel B van de begroting

Niet van toepassing.

7.4. Tijdschema van de vastleggings-/ betalingskredieten

VK in miljoen €

	Jaar n	n + 1	n + 2	n + 3			Totaal
Vastleggingskredieten	1,2	0,9	0,9	1			4
Betalingskredieten							
jaar n	0,6	0,4	0,2				1,2
n + 1		0,5	0,3	0,1			0,9
n + 2			0,5	0,3	0,1		0,9
n + 3				0,5	0,4	0,1	1
Totaal	0,6	0,9	1	0,9	0,5	0,1	4

8. FRAUDEBESTRIJDINGSMAATREGELEN

Controles ter plaatse. Verwijzing naar het Financieel Reglement.

9. KOSTENDOELMATIGHEID

9.1. Specifieke kwantitatieve doelstellingen, doelgroep

- Specifieke doelstellingen: verband met de algemene doelstelling

Specifieke doelstelling: opleiding van personeel dat belast is met de preventie en bestrijding van namaak van de euro, onder meer door een beleid van stages en uitwisselingen, ter aanvulling van de nationale opleidingsprogramma's. Bijstand aan deze personeelsleden.

Algemene doelstelling: bescherming van de euro tegen valsemunterij.

- Doelgroep: eventueel onderscheid maken per doelstelling; de eindbegunstigden van de begrotingsmiddelen van de Gemeenschap en de tussenpersonen aangeven.

De populatie bedoeld in artikel 4, die deelneemt aan de studiebijeenkomsten en de uitwisselingen en geniet van de bijstandsmaatregelen. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met name de centrale diensten voor de bestrijding van de valsemunterij die zijn opgericht ingevolge het Verdrag van Genève van 1929, de nationale Munt en de nationale centrale bank komen in aanmerking voor de budgettaire bijstand van de Gemeenschap. ECB, Europol.

9.2. Motivering van de actie

- Behoeftte aan een budgettaire communautaire interventie, met name in verband met het *subsidiariteitsbeginsel*

Bescherming van een communautair erfdeel. De acties komen niet **in de plaats van** de nationale opleidingsacties, met name die op technisch gebied.

- Keuze van de interventiemodaliteiten
 - voordelen ten opzichte van alternatieve maatregelen (comparatieve voordelen)

Schaalvoordelen. Europese reactie op de verwachtingen van de verschillende actoren die betrokken zijn bij de preventie en de bestrijding van de namaak van de euro, wier behoeften werden bepaald op de vergaderingen van het Raadgevend Comité coördinatie fraudebestrijding van de Commissie, en ook bij de werkzaamheden van Europol.

- analyse van eventuele gelijksoortige acties op communautair of nationaal vlak

Europol heeft structuren gecreëerd die thans operationeel zijn en overweegt gerichte opleidingsacties voor de politie.

De ECB is belast met een voorlichtingscampagne ("Euro 2002 Information Campaign").

De lidstaten blijven verantwoordelijk voor de nationale opleidingsprogramma's.

- verwachte neven- en multiplicatoreffecten

Doeltreffende werking van het algemene systeem voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, dat gebaseerd is op verschillende instrumenten van de 1e en de 3e pijler (kaderbesluit van 29 mei 2000, Verordening nr.../2001, initiatief van Frankrijk van 22 december 2000 voor de vaststelling van een besluit tot aanvulling van het kaderbesluit...).

- Voornaamste onzekerheidsfactoren die de specifieke resultaten van de actie kunnen beïnvloeden

Geen. Groeiende vraag, niet alleen van de bevoegde nationale instanties, de particuliere sector, maar ook van institutionele actoren als Interpol, Europol en de ECB.

9.3. Toezicht en evaluatie van de actie

- Resultatenindicatoren
Cijfer van snelle ontdekking van valse euro's.
- outputindicatoren (maat van ontplooiide activiteit)
Kwaliteit van de uitwisseling van informatie en de samenwerking tussen de bevoegde nationale autoriteiten, aantal gerechtelijke vervolgingen.
- impactindicatoren volgens de nagestreefde doelstellingen
Ontradend effect op valsemunterij.
- procedure en periodiciteit van de voorgeschreven evaluatie
Zie artikel 8 van het besluit: interne evaluatie door de Commissie na voltooiing van de projecten; extern evaluatieverslag over de deugdelijkheid, de doeltreffendheid en de uitwerking van het programma uiterlijk op 31.12.2004 en gedetailleerd eindverslag van de Commissie uiterlijk op 30.6.2006.
- Beoordeling van de resultaten (in geval van voortzetting of vernieuwing van een bestaande actie)
Nieuw programma. Mededeling bedoeld in artikel 8.

10. ADMINISTRATIEVE UITGAVEN (DEEL A VAN AFDELING III VAN DE ALGEMENE BEGROTING)

Dit deel moet tegelijk aan DG BUDG en DG ADMIN worden gezonden; dit laatste zendt het met zijn advies aan DG BUDG.

De vereiste administratieve middelen worden vrijgegeven door het jaarlijks besluit van de Commissie betreffende de toewijzing van de middelen, waarbij rekening wordt gehouden met de personele middelen en de bijkomende bedragen die de begrotingsautoriteit heeft toegestaan.

10.1. Gevolgen voor de personele middelen

Soort ambten		Aan het beheer van de actie toe te wijzen personeelsleden		Waarvan		duur
		<u>vaste ambten</u>	<u>tijdelijke ambten</u>	gebruik van bestaande middelen van betrokken DG of dienst	gebruik van extra middelen	
Ambtenaren of tijdelijke functionarissen	A	0.5		0.5	0	4 jaar
	B	1		1	0	4 jaar
	C	1		1	0	4 jaar
Ander personeel						
Totaal		2.5		2.5	0	4 jaar

Voor de bijkomende middelen het tempo vermelden waarin zij ter beschikking moeten worden gesteld.